

A Bíróság (ötödik tanács) 2016. október 26-i ítélete (a Retten i Glostrup [Dánia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – a Canal Digital Danmark A/S elleni büntetőeljárás

(C-611/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok — 2005/29/EK irányelv — 6. és 7. cikk — Műholdas televíziós előfizetés hirdetése — A havi előfizetési díjon felül a műsorok dekódolásához szükséges kártya hat hónapos díját is tartalmazó előfizetési díj — A havi díjhoz képest kevésbé észrevehető módon vagy egyáltalán nem feltüntetett hat hónapos előfizetési díj — Megtévesztő tevékenység — Megtévesztő mulasztás — Egy irányelv rendelkezésének kizárólag az átültető nemzeti jogszabály előkészítő anyagaiba, nem pedig magába a jogszabálysövegbe való átültetése)

(2017/C 006/09)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Retten i Glostrup

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Canal Digital Danmark A/S

Rendelkező rész

- 1) A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) 7. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak vizsgálatakor, hogy egy kereskedelmi gyakorlatot megtévesztő mulasztásnak kell-e tekinteni, figyelembe kell venni az említett gyakorlat megvalósulásának körülményeit, többek között az említett kereskedelmi gyakorlatban alkalmazott kommunikációs eszközben rejlő korlátokat, az e kommunikációs eszköz által meghatározott térbeli és időbeli korlátokat, illetve minden olyan intézkedést, amelyet a kereskedő annak érdekében tett, hogy az információt más módon eljuttassa a fogyasztókhoz, jóllehet ez a követelmény nem következik kifejezetten a szóban forgó nemzeti jogszabály szövegéből.
- 2) A 2005/29 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése úgy értelmezendő, hogy megtévesztőnek kell tekinteni azt a kereskedelmi gyakorlatot, amelynek értelmében egy termék árát több összetevőre bontják, és azok egyikét kiemelik, amennyiben e gyakorlat nyomán az átlagfogyasztóban egyrészt az a téves benyomás alakulhat ki, hogy számára kedvező árat ajánlanak, másrészt ezen átlagfogyasztó olyan üzleti döntést hozhat, amelyet egyébként nem hozott volna meg; mindezeknek a vizsgálatra az alapeljárás valamennyi releváns körülményének figyelembevételével a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Ugyanakkor az egyes kommunikációs eszközökkel, például a televíziós reklámbejátszásokkal esetlegesen együtt járó időbeli korlátok nem vehetők figyelembe egy kereskedelmi gyakorlat ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerinti megtévesztő jellegének vizsgálatakor.
- 3) A 2005/29 irányelv 7. cikke úgy értelmezendő, hogy – ha a kereskedő egy előfizetés teljes árát úgy tünteti fel, hogy a fogyasztónak havi díjat és hat hónapos díjat is kell fizetnie – megtévesztő mulasztásnak minősül, ha a havi díjat különösen kiemelik a kereskedelmi gyakorlatban, míg a hat hónapos díjat egyáltalán nem, vagy csak kevésbé észrevehető módon tüntetik fel, amennyiben e mulasztás ahhoz vezet, hogy a fogyasztó olyan üzleti döntést hoz, amelyet egyébként nem hozott volna meg; mindezeknek a vizsgálatára a kérdést előterjesztő bíróság feladata, figyelembe véve az alkalmazott kommunikációs eszközben rejlő korlátokat, a termék jellegét és tulajdonságait, illetve minden olyan intézkedést, amelyet a kereskedő ténylegesen megtett annak érdekében, hogy a termékre vonatkozó lényeges információkat a fogyasztó rendelkezésére bocsássa.

- 4) A 2005/29 irányelv 7. cikkének (4) bekezdése úgy értelmezendő, hogy az a vásárlásra való felhívásban feltüntetendő lényeges információk kimerítő felsorolását tartalmazza. A nemzeti bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy a szóban forgó kereskedő eleget tett-e a tájékoztatási kötelezettségének, figyelembe véve a termék jellegét és tulajdonságait, valamint a vásárlásra való felhíváskor alkalmazott kommunikációs eszközt, továbbá az említett kereskedő által esetlegesen nyújtott kiegészítő tájékoztatást. Az, hogy a kereskedő a vásárlásra való felhívásban az ezen irányelv 7. cikkének (4) bekezdésében felsorolt valamennyi információt szerepelteti, nem zárja ki, hogy ez a felhívás az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése vagy 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megtévesztő kereskedelmi gyakorlatnak legyen minősíthető.

(¹) HL C 73., 2015.3.2.

A Bíróság (harmadik tanács) 2016. október 27-i ítélete (a Supreme Court [Írország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – James Elliott Construction Limited kontra Irish Asphalt Limited

(C-613/14. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — EUMSZ 267. cikk — A Bíróság hatásköre — Az „uniós jogi rendelkezés” fogalma — 89/106/EGK irányelv — Az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítése — Az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által az Európai Bizottság megbízása alapján jóváhagyott szabvány — A szabványnak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététele — Az EN 13242:2002 harmonizált szabvány — Az EN 13242:2002 harmonizált szabványt átültető nemzeti szabvány — Magánszemélyek közötti jogvita — Valamely terméknek egy harmonizált szabványt átültető nemzeti szabványnak való megfelelése (hiánya) megállapítására szolgáló módszer — Valamely termék e szabványnak való megfelelése (hiánya) megállapításának időpontja — 98/34/EK irányelv — A műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás — Hatály)

(2017/C 006/10)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court

Az alapeljárás felei

Felperes: James Elliott Construction Limited

Alperes: Irish Asphalt Limited

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 267. cikk első bekezdését akként kell értelmezni, hogy az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az 1993. július 22-i 93/68/EGK tanácsi irányelvvél módosított, az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett olyan harmonizált szabvány előzetes döntéshozatal keretében történő értelmezésére, amelynek hivatkozásait az Európai Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzétette.
- 2) A „Kőanyag-halmazok mőtárgyakban és útépítésben használt, kötőanyag nélküli és hidraulikus kötőanyagú anyagokhoz” elnevezésű EN 13242:2002 harmonizált szabványt akként kell értelmezni, hogy az nem köti azt a nemzeti bíróságot, amelyhez az egyik felet az e harmonizált szabványt átültető nemzeti szabványnak megfelelő építési termék leszállítására kötelező magánjogi szerződés teljesítésére vonatkozó jogvitával fordulnak, legyen szó akár az ilyen építési termék szerződésben szereplő előírásoknak való megfelelése megállapításának módjáról, akár arról a pillanatról, amelyre nézve az ilyen építési termék megfelelését meg kell állapítani.